

Література

1. Лист Державної судової адміністрації від 05.01.2022 № 15-103/22. URL: <http://surl.li/etjgc> (дата звернення: 15.02.2023).
2. Лист Державної судової адміністрації від 29.10.2021. URL: <http://surl.li/etjid> (дата звернення: 15.02.2023).
3. Постанова Великої Палати Верховного Суду від 16.11.2022 по справі № 916/228/22. URL: <http://surl.li/efonc> (дата звернення: 15.02.2023).
4. Положення про порядок функціонування окремих підсистем Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи. URL: <http://surl.li/etjke> (дата звернення: 15.02.2023).

УДК 355.45:354.61(043.2)

Садовський М.В., здобувач вищої освіти
третього (освітньо-наукового) рівня,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

ДО ПИТАННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ СТРУКТУРИ АПАРАТУ МІНІСТЕРСТВА ОБОРОНИ УКРАЇНИ

В силу Положення про Міністерство оборони України, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 26.11.2014 № 671 (в редакції постанови Кабінету Міністрів України від 07.07.2022 № 772) Міністерство оборони України (Міноборони) є головним органом у системі центральних органів виконавчої влади, який забезпечує формування та реалізує державну політику з питань національної безпеки у воєнній сфері, сферах оборони і військового будівництва у мирний час та особливий період. Міноборони є центральним органом виконавчої влади та військового управління, у підпорядкуванні якого перебувають Збройні Сили та Держспецтрансслужба. Міноборони є уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі державної авіації (пункт 1 Положення про Міністерство оборони України).

Гранична чисельність військовослужбовців, державних службовців і працівників апарату Міноборони затверджується Кабінетом Міністрів України. Структура апарату Міноборони затверджується Міністром. Штатний розпис апарату та кошторис затверджується державним секретарем за погодженням з Мінфіном. Міноборони є юридичною особою публічного права, має печатку із зображенням Державного Герба України і своїм найменуванням, власні бланки, рахунки в органах Казначейства (пункти 14 та 15 Положення про Міністерство оборони України).

З-поміж іншого, Міноборони, з метою організації своєї діяльності та відповідно до покладених на нього завдань підпунктом 2 пункту 5

Положення про Міністерство оборони України, здійснює добір кадрів в апарат Міноборони та на посади керівників підприємств, установ і організацій, які належать до сфери його управління, організовує роботу з підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації державних службовців та військовослужбовців апарату Міноборони.

В силу абзацу 5 пункту 8 цього Положення, з питань забезпечення організаційних заходів в апараті Міноборони Міністр видає директиви.

В свою чергу, беручи до уваги положення пункту 9 та підпунктів 1, 9, 10, 11, 24 та 25 пункту 10 названого Положення про Міністерство оборони України – Міноборони очолює Міністр, якого з числа цивільних осіб призначає на посаду за поданням Президента України і звільняє з посади Верховна Рада України. Заразом Міністр: очолює Міноборони, здійснює керівництво його діяльністю, військово-політичне і адміністративне керівництво Збройними Силами безпосередньо та через підпорядкованих йому першого заступника Міністра, заступників Міністра та Головнокомандувача Збройних Сил; затверджує положення про структурні підрозділи апарату Міноборони; призначає на посаду та звільняє з посади керівників структурних підрозділів апарату Міноборони, присвоює їм ранги державних службовців, приймає рішення щодо їх заохочення та притягнення до дисциплінарної відповідальності; формує патронатну службу Міністра; дає обов'язкові для виконання військовослужбовцями, державними службовцями і працівниками апарату Міноборони доручення; визначає обов'язки першого заступника Міністра, заступників Міністра, розподіл повноважень Міністра між першим заступником Міністра, заступниками Міністра, які вони здійснюють у разі його відсутності;

До структури апарату Міністерства оборони України, затвердженої наказом Міністерства оборони України від 22.09.2020 № 346 (в редакції наказу Міністерства оборони України від 28.09.2022 № 299), належить: Головне управління розвідки; Патронатна служба Міністра оборони України; Головна інспекція; Директорат економічного аналізу і планування; Директорат інформаційної політики у сфері оборони та стратегічних комунікацій; Директорат політик цифровізації, цифрового розвитку, цифрових трансформацій і кібербезпеки у сфері оборони; Департамент військової освіти і науки; Департамент військово-технічної політики, розвитку озброєння та військової техніки; Департамент внутрішнього аудиту; Департамент воєнної політики та стратегічного планування; Департамент гуманітарного забезпечення; Департамент державних закупівель та постачання матеріальних ресурсів; Департамент державного гарантування якості; Департамент інформаційно-організаційної роботи та контролю; Департамент кадрової політики; Департамент міжнародного оборонного співробітництва; Департамент

соціального забезпечення; Департамент фінансів; Департамент юридичного забезпечення; Управління з питань запобігання та виявлення корупції; Управління координації зовнішньоекономічної діяльності; Управління охорони державної таємниці; Управління преси та інформації; Управління фізичної культури і спорту; Мобілізаційний відділ; Відділ експортного контролю [2].

Водночас кожен названий структурний підрозділ апарату Міністерства оборони України у своїй діяльності керується, спрямовується та/чи координується Міністром оборони України, його першим заступником, заступниками або державним секретарем Міноборони, залежно від покладених повноважень та обов'язків, що визначаються додатком 1 повноваження Міністра оборони України та обов'язки першого заступника Міністра оборони України, заступників Міністра оборони України, заступника Міністра оборони України з питань цифрового розвитку, цифрових трансформацій і цифровізації, заступника Міністра оборони України з питань європейської інтеграції, державного секретаря Міністерства оборони України до наказу Міністерства оборони України від 22.09.2020 № 346 (в редакції наказу Міністерства оборони України від 12.04.2022 № 108) [3].

З-поміж іншого, за змістом Схеми спрямування та координації діяльності структурних підрозділів апарату Міністерства оборони України до наказу Міністерства оборони України від 22.09.2020 № 346 (в редакції наказу Міністерства оборони України від 28.09.2022 № 299), Міністр оборони України здійснює безпосереднє керівництво Патронатною службою Міноборони, Департаментом юридичного забезпечення, Управлінням охорони державної таємниці, Управлінням з питань запобігання та виявлення корупції, Департаментом кадрової політики, а також спрямовує та координує діяльність Головного управління розвідки. Інші ж структурні підрозділи перелічені вище апарату Міноборони спрямовуються та координуються через першого заступника Міністра оборони України, заступників Міністра оборони України, заступника Міністра оборони України з питань цифрового розвитку, цифрових трансформацій і цифровізації, заступника Міністра оборони України з питань європейської інтеграції, державного секретаря Міністерства оборони України.

В цілому, як означено вище, систему інституційних спроможностей Міністерства оборони України утворює апарат Міноборони, Головне управління розвідки Міноборони, Державна спеціальна служба транспорту та Збройні Сили України. Центральною фігурою у такій системі займає Міністр оборони України, який безпосередньо здійснює керівництво, спрямування та координацію п'яти структурних підрозділів апарату Міноборони, спрямовує та координує діяльність одного органу в

системі апарату Міноборони або ж через розподіл повноважень делегує керівництво, спрямування та координацію інституційними спроможностями Міністерства оборони України своєму першому заступнику, заступникам чи державному секретарю, що затверджується відповідним наказом.

Література

1. Про затвердження Положення про Міністерство оборони України: постанова Кабінету Міністрів України від 26.11.2014 № 671. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/671-2014-%D0%BF#n> (дата звернення: 13.02.2023).

2. Питання Міністерства оборони України: наказ Міністерства оборони України від 22.09.2020 № 346. URL: <https://ips.ligazakon.net/document/view/MUS34559?an=991> (дата звернення: 13.02.2023).

3. Питання Міністерства оборони України: наказ Міністерства оборони України від 22.09.2020 № 346 (в редакції наказу Міністерства оборони України від 12.04.2022 № 108). URL: https://www.mil.gov.ua/content/mou_orders/mou_2022/108_nm.pdf (дата звернення: 13.02.2023).

УДК 323.1(043.2)

Soloviova A., Doctor of Law,
National Aviation University, Kyiv, Ukraine

RETHINKING ABOUT RIGHT OF PEOPLE TO SELF-DETERMINATION UNDER THE NEW CONDITION

After the collapse of the Soviet Union, the Socialistic Republics became independent sovereign states but rather formally than practically. The military conflicts in South Ossetia, Abkhazia, and the Transnistrian Moldavian Republic, as well as the ongoing war in Ukraine, have shown that there is still a necessity of reassessment of the role and importance of international political institutions, mechanisms for implementing the rules of international law.

On July 16, 1990, the Verkhovna Rada of the Ukrainian Soviet Socialist Republic adopted the Declaration on the State Sovereignty of Ukraine, which defined the foundations of the state, political, and economic system and emphasized the independence and sovereignty of Ukraine.

The declaration proclaimed the state sovereignty of Ukraine as supremacy, independence, completeness and indivisibility of the power of the Republic.

As of the morning of September 22 Russian Foreign Minister Lavrov said: “Donetsk, Luhansk, Zaporizhzhya and Kherson oblasts (meaning – region) can receive the right to self-determination in accordance with the UN Charter”.

Talking about the referendum and the right to self-determination, I would like to point out the few issues arising in this regard. There have been some